

Gittin

— revza-emre · 25 Aralık 2010

... Gittin...

Gidişini görmemek için gözlerimi kapattım

Öylesine acıdiki içim, tutup koparsalardı kolumu

bacağımı bu kadar acı duymazdım.

Acım yaş olup akmalıydı gözlerimden.

Ağlayamadım... Gittin...

Bir yıkım gibiydi gidişin

Sen adım adım uzaklaşırken benden

Çöküp kaldı bedenim olduğu yere

Nice terk edişlere dayanan yürek bu kez yenilmişti

Bu kadar zayıf değildim ben kalkmalıydım.

Kalkamadım... Gittin...

Oysa geldiğin gün gideceğini biliyordum

Hazırdım gidişine,

Kaçak zamanları yaşıyorduk

Zaman bitecek ve sen gidecektin

Bense, gidişinin ertesi günü

Hayatıma kaldığım yerden yeniden başlayacaktım.

Başlayamadım... Gittin...

Bir şey söyledin mi giderken?

"Kal" dememi istedin mi?

Son bir kez "seni seviyorum" dedin mi?

"Bekle beni döneceğim" diye umut verdin mi?

Beynim öylesine uğulduyorduki.

Duyamadım... Gittin...

Nereye gittiğin önemli değildi

Binlerce kilometre uzakta da olsan,

iki metre ötemde de farketmiyordu.

Artık yoktun ve asıl bu düşünce beni felç ediyordu.

Kurtulmalıydım senden,

bu yokluk duygusundan kurtulmalıydım.

Kurtulamadım... Gittin...

Unutulanların arasına katılmalıydım

Anıları bir sandığa koyup

hayatı bir yerinden yakalamalıydım.

Bu aşk noktalanmalıydı, bu sevdadan vazgeçmeliydim.

Yapamadım...

Gittin...

Bir okyanusun ortasında

tek küreği kaybolmuş sandalda

Dev dalgalarla boğuşan bir denizciyim şimdi.

Bil ki; sevmekten vazgeçmedim seni,

Bil ki; seninle birlikte sevdanı da taşıyacağım yüreğimde,

Bil ki; seni Unutamadım...

CAN YÜCEL